

16. s. etter Treenighetsdagen 2021- Asbjørn Hjorthaug

Tekster: Salme 91, Job 5:7-17, Ef 3:13-21, Luk 7:11-17

I dag har dere fått høre mange trøsterike og kjente ord. Ord som er kraftige nok til å bære oss på hender gjennom hverdagen.

Sal 91, 1 - 7 *«Den som sitter i Den Høyestes ly, som bor i Den Allmektiges skygge, han sier til Herren: Min tilflukt og min borg, min Gud som jeg setter min lit til! For han frir deg fra fuglefangerens snare, fra ødeleggende pest. Med sine vingefjær dekker han deg, og under hans vinger finner du ly. Hans trofasthet er skjold og vern. Du skal ikke frykte for nattens redsler, for pil som flyr om dagen, for pest som går fram i mørket, for sott som ødelegger ved middagstid.*

Om tusen faller ved din side og ti tusen ved din høyre hånd - til deg skal det ikke nå.»

Job 5, 19: *«I seks trengsler skal han berge deg, og i den sjuende skal intet ondt røre deg.»*

Ef 3, 20 – 21: *Men han som kan gjøre mer enn alt, langt ut over det vi ber eller forstår, etter den kraft som er virksom i oss - ham være ære i menigheten og i Kristus Jesus, gjennom alle slekter i alle evigheter! Amen.*

Vi har alle våre bekymringer. Noen flere enn andre. Det går i perioder. En stor bekymring er om hvorvidt våre barn forblir i troen eventuelt kommer tilbake til den. Bekymringer for menighet, kirke. Pandemien har forsterket og ført fram nye bekymringer for mange. Men det er merkelig hvordan løftene fra Gud jager bekymringene bort. Vi ser det så klart. Vi kjenner så godt de gode ordene fra Bibelen: *«Kast alle bekymringer på han for han har omsorg for dere.»* Men det er like forunderlig hvor kort tid det går før bekymringene er på plass igjen. Som en mørk sky som kommer for solen eller som en klam hånd legger de seg over oss. Da har vi ikke noe annet å gjøre enn stadig, midt i nøden, å minne Gud på hans løfter. Selv om ikke følelsene er der så må vi like vel repetere løftene – bibelordene – og holde de fram for oss selv og for Gud. Han har lovet å høre: *«Kall på meg på nødens dag så skal jeg utfri deg og du skal prise meg.»*

En stor bekymring mange sliter med er døden. Vi møter den i dagens evangelietekst gjennom enkens sønn som var død. Men for en trøst. Jesus gjør den døde levende og minner oss om at han er dødens seierherre *"For liksom Faderen reiser opp de døde og gjør dem levende, slik gjør også Sønnen levende dem han vil"*. Jesus er Herre over døden.

Hva hadde enken fra Nain gjort som skulle tilsi at Jesus grep inn for å hjelpe? Hun gråt, var trist og lei seg for å ha mistet sin eneste sønn. En situasjon det ikke er vanskelig å leve seg inn i. Hun var så fortvilet at hun sanset ikke å be Jesus om hjelp engang. Hva med Jesus da? Han synes synd på henne. La oss slå fast at alle Guds velgjerninger er av bare Nåde, uten vår egen fortjeneste. Det er ikke på grunn av at vi er så og så pliktoppfyllende, gudsfryktige, flinke, snille, aktive.. at Gud griper inn. Gud griper inn på tross av at vi synder, sluntrer unna, er likegyldige, svake ... Jesus går direkte inn med evangeliet. Men skulle han ikke først forkynne loven? Jesus forkynner aldri loven for folk som ligger nede. Han trækker aldri på de som gråter. Han trøster aldri med loven, bare med evangeliet. Alle Guds velgjerninger får vi rikelig uten å ha fortjent det. Ja uten at vi har bedt om det eller tenkt på det. Gud gjør dette fordi han er glad i oss.

Det står i Rom 5 at Han døde for oss mens vi enda var syndere, dvs Guds fiender og motstandere. Tenk om vi kunne eie denne forvisning hver dag. Gud øser sine velgjerninger over oss hvor vi enn er, hvilken nød og fare vi er i og har beredskapsvakt til alle døgnets tider. Da ville hver dag være fylt av glede – håp - frimodighet.

Men hvor ofte opplever vi ikke nederlagene, fortvilelsen og sorgen over oss selv. Hvor ofte er vi ikke opptatt av denne verdens bekymringer og glemmer totalt hvilken Gud som er vår far.

Hvor ofte prioriterer vi ikke denne verdens gjøremål til fordel for bønn og Bibellesning? Var det opp til oss, så hadde Gud forkastet oss for lenge siden. Men på tross av vårt kjøtt, synden og verden, så er vår erfaring denne: Gud du er utrolig, du hjelper igjennom alle kriser gang etter gang. Selv de dypeste daler og de største fortvilelser fører du oss igjennom. Vi har bare tre ord: ALT AV NÅDE. TAKK gode Gud for at du har slik omsorg for meg.

Forrige søndags tekst tok dette sterkt fram:

Matt 6; Så lite tro dere har! Vær ikke bekymret og si: Hva skal vi spise? eller Hva skal vi drikke? eller: Hva skal vi kle oss med? Alt dette er hedningene opptatt av: men den Far dere har i himmelen, et at dere trenger alt dette. Søk først Guds rike og hans rettferdighet, så skal dere få alt dette i tillegg.

Jesus er i sannhet oppstandelsen og livet og dermed Herre over døden.

To tog møttes utenfor Nain - Dødens tog - og Livets tog som er Kristus. Gatene var smale noen måtte vike. Opptoget med den døde er et bilde på oss mennesker.

For Jesus eller Gud er vi som døde i synder og overtredelser. Slik er det med hele verden: De går alle mot døden. Vi har en kropp som fra den blir unnfanget og født kjemper mot døden. Noen ganger må den ha hjelp, men engang må alle gi tapt. Men den døden vi er utsatt for som følge av syndefallet er langt alvorligere. Den er evig.

Så kommer Kristus. Ved byporten ropte han: Stå opp! Døden må vike og mannen står opp. Hvordan skjedde det? Gjennom Gud eget Ord: «Stå opp». Øyeblikkelig følger kraften og gjerningen av disse ord. Døden var med ett ombyttet til Livet. Slik er Guds Ord. Det er kraftig og virksomt. Jesus er Herre over døden. *"For liksom Faderen reiser opp de døde og gjør dem levende, slik gjør Sønnen levende dem han vil."* Han har makt og myndighet. Han har ved sin egen oppstandelse vist seg som seierherre. Dette har til følge at han gjør levende hvem han vil. Vi snakker her både om den fysiske død, og den åndelige død.

Jesus frelser dem han vil. Jesus føder på ny dem han vil. Det er Jesus som skaper nytt liv og vekst. Hva kan vi som kristne og kirke gjøre? Vi skal være med å legge forholdene til rette. Vi skal så og plante, forkynne og forvalte sakramentene. Men det er Jesus som gjennom sitt ord gir troen, skaper nytt liv og og bevarer troen.

Paulus sier det slik i Ef 2,4-5: *Men Gud er rik på miskunn. Fordi han elsket oss med så stor en kjærlighet, gjorde han oss levende med Kristus, vi som var døde på grunn av våre synder. Av nåde er dere frelst."* I Johannes kap. 5 v 24 står det: *Sannelig, sannelig jeg sier dere: Den som hører mitt ord og tror på ham som har sendt meg, han har evig liv og kommer ikke for dommen, men er gått over fra døden til livet."* Her ser vi hvilken rolle ordet spiller. Det er et skaperord som er mektig og virksomt - ja det er i seg selv Ånd og Liv.

Jesus viser seg her som Herre over dødens makt.

Guds Ord førte satte hjerne og hjerte i funksjon igjen, ånd og liv. Dødens tog var oppslukt til seier. *"Jeg er oppstandelsen og livet; den som tror på meg, skal leve om han enn dør."*

Evangelieteksten avsluttet med: *«Alle ble grepet av ærefrykt og de pristet Gud :En stor profet er oppreist blant oss," sa de "og Gud har gjestet sitt folk".*

Gjestet er det samme som å ha omsorg for og hjelpe til. Vi kan i sannhet si at dette også gjelder oss og vår kirke og menighet. Gang på gang har vi fått erfare at Gud har gjestet oss i den forstand at han har sett til oss og hatt omsorg for oss. Der to og tre er samlet i hans navn der er han mitt imellom oss sier Matteus. Og i dag er det også fest. Jesus innbyr til bords i den hellige nattverden. Gjennom hele gudstjenesten dekker han bord for oss med mange margfulle og saftige retter. Derfor er det så viktig å samles om Guds rene og hellige Ord-om prekenen og sakramentene. Gjennom dette er den Hellige Ånd til stede og arbeider med oss. Gud besøker oss og er til stede gjennom evangeliet. Han vil så gjerne gi oss det beste. Det får vi gjennom nådemidlene. Derfor oppfordres vi til å bruke dem så ofte vi kan.

Amen